

дотриманням правил особистої безпеки (рятувальник не підіймається вище тіла пораненого, який лежить на землі). Варто звертати увагу курсантів на все більше застосування в тактичній медицині сучасних медичних засобів для зупинки кровотечі:

1) спеціальних бинтів та гемостатичних засобів Celox©, Guik Clot©, серветок з фурагіном тощо;

2) спеціальних джгутів для самопомоги під час зупинки артеріальної кровотечі – турнікетів С.А.Т. (Combat Application Tourniquet), бажано мати два турнікети – один всередині аптечки, інший – ззовні на самій аптечці або на амуніції (в однаковому місці, визначеному для всіх бійців підрозділу).

Заслужують на увагу в тактичній медицині й оволодіння способами безпечного транспортування потерпілого в зоні ведення вогню – однією особою в положенні лежачи, стоячи (в тому числі з вогневим прикриттям відходу), двома, трьома чи більше особами з можливостями ведення стрільби в різних напрямках.

Отже, результати вивчення передового досвіду надання ДД в умовах службово-бойової діяльності працівників Національної поліції та інших військових формувань необхідно активно впроваджувати у професійну підготовку курсантів ВНЗ МВС України, що сприятиме збереженню їх життя та здоров'я, підвищить бойову готовність сил правопорядку.

1. Група в Фейсбук: Концепція Спасіння Тактична Медицина. URL : <https://www.facebook.com/RescueConceptTacticalMedicine>

2. Юрченко В. Д., Крилюк В. О., Гудима А. А. Домедична допомога в умовах бойових дій : метод. посіб. Київ : Середняк Т. К., 2014. 80 с.

3. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. *Верховна Рада України*. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

4. Тактична медицина. Курс ПМД онлайн. URL : <http://1staidplast.org.ua/tccc>.

Олександр ТАНЦЮРА

курсант ННІ права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції

Науковий керівник:

Анатолій НАТОЧІЙ

старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ КУЛЬТУРИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Реформування правоохоронних органів в Україні відповідно до ефективного захисту основних прав і свобод людини передбачає застосування ефективної міжнародної практики та досвіду та їх інтеграцію в українське законодавство. Правоохоронні органи є зразком для громадянського суспільства, тому суттєві зміни у внутрішньому просторі цієї структури, повага до державної гендерної політики, запровадження гендерної рівності серед працівників, подолання гендерних стереотипів у професійній діяльності.

Гендерна культура, на думку О. Кікінежді, О. Кізь, розглядається як система соціально-економічних, правових та етнопсихологічних умов існування суспільства, що сприяє становленню чоловіка та жінки як рівних соціальних істот [1].

Треба зазначити, що для досягнення мети створення гендерної культури у правоохоронних органах необхідно забезпечити заняття з подолання укоріненних у суспільстві гендерних стереотипів. Також треба приділяти увагу формуванню високих особистісних та професійно важливих якостей правоохоронців, самостійності, відповідальності, модернізації та реалізації творчого потенціалу людини; розвиток навичок впевненості та самостійності, свідомого вибору, захисту своїх прав, мотивації до самореалізації та самовдосконалення в усіх сферах суспільного життя.

Тому нова стратегія правоохоронних органів передбачає формування гендерної

культури працівників шляхом формування гендерної ідентичності, розвитку особистої та професійної ідентичності [2].

Можна припустити, що розвиток розставляє все на свої місця, якщо не створює штучних бар'єрів. Суспільство змінюється, і зараз важливіше отримати роботу мрії, ніж турбуватися про те, що скажуть інші. Межі між чоловічими та жіночими обов'язками не чіткі, тому можна вважати, що їх немає.

Не можна сказати, що професія поліцейського виключно чоловіча. Сьогодні не варто ділити професію на чоловіків і жінок, адже чоловік, якщо захоче, неодмінно досягне цієї мети.

Тому в навчальний процес випускників ЗВО – майбутніх поліцейських доцільно вводити спеціально розроблені курси чи дисципліни, що містять гендерну проблематику.

1. Кікінежді О. М., Кізь О. Б. Формування гендерної культури молоді: науково-методичні матеріали до тренінгової програми. *Практична психологія та соціальна робота*. 2007. № 8. С. 64–68.

2. Васильченко О. І. Формування гендерної культури студентів університету як предмет і об'єкт дослідження. *Вісник Запорізького національного університету*. 2008. № 1. С. 48–52.

Анна СОПИЛЮК

курсант ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Науковий керівник:

Дмитро БІЛАН

викладач кафедри спеціальної фізичної
підготовки Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна)

МОТИВАЦІЙНА СКЛАДОВА ЗАНЯТЬ СИЛОВИМИ ВИДАМИ СПОРТУ

Метою статі є аналіз мотиваційної складової занять спортом у сучасному світі. Відповідно до мети у роботі поставлені завдання, а саме: аналіз потреб сучасної людини згідно з якими можна розробити мотиваційні установки; аналіз ставлення до змагальної діяльності як можливий критерій мотивації.

Проблема збереження фізичного здоров'я є однією з низки вічних проблем, але в сучасному, мінливому та рухливому світі постає як одна з основних, оскільки йдеться про збереження людства як виду. І саме мотивація відіграє головну роль у занятті силовими видами спорту [1]. За її відсутності не можливими постають спортивні завдання та рух до поставленої мети. Мотивація має базуватися на індивідуальних потребах спортсменів, зміст мотивації розкривається у власних стратегічних, тактичних та технічних цілях і проявляється в індивідуальній потребі до занять [2]. На кожному етапі спортивного життя спортсмену-важковикові потрібні короткострокові та статечні цілі, адже спортсмен завжди має прагнути до вдосконалення своїх результатів, не зупиняючись на досягнутому. Інакше це може демотивувати його. Відповідно до досліджень Є. Гогунова та Б. Март'янова є істотна різниця між мотивацією до спорту у жінок та у чоловіків. Адже для чоловіків головними факторами є можливість брати участь у змаганнях, для жінок більш істотними є фактор позитивної оцінки їх успіхів тренером. Але найбільш неочікуваним результатом такого дослідження, як зазначають автори, стали відомості, що половина жінок та дівчат випадково потрапили у спорт. Закінчення спортивної кар'єри більшість опитаних пов'язують з особистими причинами, серед яких відсутні такі: хвороби, сім'я, кар'єра. Отже, велику роль у виборі та заняттях спортом відіграє особистий фактор.

Підсумовуючи вище викладене, можна стверджувати, що потреби сучасної людини зумовлені швидкими темпами розвитку цивілізації, але потреба розвиватися фізично та розумово є як об'єктивно існуюча. Як мотиваційний стимул до занять спортом є змагальна діяльність, на що треба звертати особливу увагу тренерському та викладацькому складу.

1. Біліченко О. О. Особливості мотивації до занять з фізичного виховання у студентів. *Педагогіка, психологія та медикобіологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2011. № 5. С. 3–5.

2. Бойко О. Теоретичні аспекти впливу мотиваційних складових на підвищення ефективності